

Remissvar på promemoria ”Skyddet genom nationell fridlysning anpassas till arternas skyddsbehov och andra angelägna intressen”

Skogssällskapet tillstyrker förslaget i stort med några invändningar, framför allt mot vaga formuleringar som riskerar att skapa otydlighet och ökad byråkrati även i framtiden.

Synpunkter på promemorian

De senaste årens utveckling avseende artskydd har inneburit en stor osäkerhet för skogsägare och dess företrädare, Skogssällskapet anser att artskyddet i skogen till största delen ska beaktas genom generell och särskild hänsyn inom ramen för skogsbrukets utförande.

Skogssällskapet anser att de arter som verkligen är i behov av skydd också är de som ska vara utpekade för fridlysning. Det är Skogssällskapets åsikt att ersättning ska utgå till markägare vid inskränkning av brukande och att bevisbördan bör ligga på den som vill förbjuda pågående markanvändning. Skogssällskapet ställer sig därför bakom förslagen om att det inte ska finnas mer långtgående förbud med påverkan på skogsbruk än nödvändigt.

Skogssällskapet ställer sig vidare bakom de förslag som innebär att det ska finnas undantag från förbud för verksamhet som inte avser att skada eller störa fridlysta arter samt för pågående markanvändning såsom jord och skogsbruk. Texten i fråga är dock lite för vag (”vissa arter”), ju större tydlighet ett sådant generellt undantag får desto bättre.

Skogssällskapet ställer sig bakom att det ska finnas tydliga kriterier för vilka arter som ska komma i fråga för nationell fridlysning samt att det är bra med en regelbunden översyn. Det är dock viktigt att detta inte skapar en ökad byråkrati och osäkerhet för verksamhetsutövare. Det är avgörande att detta förslag inte skapar nya möjligheter att överklaga skogsavverkningar genom komplexa regelverk.

Dispensmöjlighet vid specifika fall bör finnas även om generella undantag för pågående markanvändning ger en större förutsägbarhet och rättssäkerhet och är att föredra.

Karin Fällman Lillqvist
Hållbarhetschef

Calle Nordqvist
VD